

Діло

РЕДАКЦІЯ
І АДМІНІСТРАЦІЯ:
 Львів, Ринок 16, II. пов.
 Конто пост. шл. 26.726
 Адреса телеграфу: „Діло-Львів“
 Число телефону 565
 Рукописів редакція не звертає.

ПЕРЕДПЛАТА
 в Австро-Угорщині:
 місячно 5 — К.
 чвертьрічно 15 — „
 піврічно 28 — „
 щорічно 56 — „
 у Львові (без доставки):
 місячно 4 — К.
 чвертьрічно 12 — „
 піврічно 22 — „
 щорічно 44 — „
 в Німеччині:
 піврічно 28 — М.
 щорічно 56 — „
 За зміну адреси платити ся 50 с.

Ціна оголошень:
 Річний постійний оголошення в кожній сторінці по 50 с. в місяць.
 1-й раз в місяць по 1*50, 2-й раз по 2 с. 3-й раз по 2 с. 4-й раз по 2 с. 5-й раз по 2 с. 6-й раз по 2 с. 7-й раз по 2 с. 8-й раз по 2 с. 9-й раз по 2 с. 10-й раз по 2 с. 11-й раз по 2 с. 12-й раз по 2 с. 13-й раз по 2 с. 14-й раз по 2 с. 15-й раз по 2 с. 16-й раз по 2 с. 17-й раз по 2 с. 18-й раз по 2 с. 19-й раз по 2 с. 20-й раз по 2 с. 21-й раз по 2 с. 22-й раз по 2 с. 23-й раз по 2 с. 24-й раз по 2 с. 25-й раз по 2 с. 26-й раз по 2 с. 27-й раз по 2 с. 28-й раз по 2 с. 29-й раз по 2 с. 30-й раз по 2 с. 31-й раз по 2 с. 32-й раз по 2 с. 33-й раз по 2 с. 34-й раз по 2 с. 35-й раз по 2 с. 36-й раз по 2 с. 37-й раз по 2 с. 38-й раз по 2 с. 39-й раз по 2 с. 40-й раз по 2 с. 41-й раз по 2 с. 42-й раз по 2 с. 43-й раз по 2 с. 44-й раз по 2 с. 45-й раз по 2 с. 46-й раз по 2 с. 47-й раз по 2 с. 48-й раз по 2 с. 49-й раз по 2 с. 50-й раз по 2 с. 51-й раз по 2 с. 52-й раз по 2 с. 53-й раз по 2 с. 54-й раз по 2 с. 55-й раз по 2 с. 56-й раз по 2 с. 57-й раз по 2 с. 58-й раз по 2 с. 59-й раз по 2 с. 60-й раз по 2 с. 61-й раз по 2 с. 62-й раз по 2 с. 63-й раз по 2 с. 64-й раз по 2 с. 65-й раз по 2 с. 66-й раз по 2 с. 67-й раз по 2 с. 68-й раз по 2 с. 69-й раз по 2 с. 70-й раз по 2 с. 71-й раз по 2 с. 72-й раз по 2 с. 73-й раз по 2 с. 74-й раз по 2 с. 75-й раз по 2 с. 76-й раз по 2 с. 77-й раз по 2 с. 78-й раз по 2 с. 79-й раз по 2 с. 80-й раз по 2 с. 81-й раз по 2 с. 82-й раз по 2 с. 83-й раз по 2 с. 84-й раз по 2 с. 85-й раз по 2 с. 86-й раз по 2 с. 87-й раз по 2 с. 88-й раз по 2 с. 89-й раз по 2 с. 90-й раз по 2 с. 91-й раз по 2 с. 92-й раз по 2 с. 93-й раз по 2 с. 94-й раз по 2 с. 95-й раз по 2 с. 96-й раз по 2 с. 97-й раз по 2 с. 98-й раз по 2 с. 99-й раз по 2 с. 100-й раз по 2 с.
 Один примірник коштує у Львові 16 с. на провінції 20 с.

Видас: Видвничча Спілка „Діло“.

Начальний редактор: Д-р Василь Панейко.

Львів, дня 16. січня 1918.

Минулого тижня Регенційна Рада Польського Королівства відвідала обох монархів, яким Польське Королівство завдячує своє державне існування: Вільгельма II, в Берліні і Карла I. в Відні.

З голосів польської преси з цього приводу ясно виходить ріжниця, яку Поляки роблять між візитою в Відні й Берліні. В Берліні відбувся конечний церемоніал, в Відні — як писав „Сzas“ — „навіязано нитку порозуміння з нашим природним оборонцем“.

Берлінською візитою Поляки мало вдоволені. „Дипломатичні“ органи польської преси маркують се невдоволенє мовчанкою, менше дипломатичні — говорять „просто з моста“. Так прим. краківський „Nustrowany Kurjer Codzienny“ з натиском підносить, що коли кня Любомирський, якому газета закидає занадто велику щедрість у словах, сказав, що Поляки хотять йти дружно в німецьким народом, цісар Вільгельм поправив його, що Поляки повинні йти дружно „в німецькою державою“.

За те польське вдоволенє з віденської візити так і бе з польської преси. Підносить вона зверхні форми прийняті, яке відбуло ся в церемоніалом, уживаним для пануючих осіб. Підносить з особливим натиском промову монарха до Регенційної Ради, вказуючи в ній на цілий ряд моментів, які дають Полякам як найліпші надії на будучність. Ось ці моменти:

Відповідало се нашим традиційним симпатіям для Поляків і наші усе зберіганій політиці — говорив Карло I. — що ми могли старе, славою вкрите Польське Королівство „покликати до нового життя“.

„В боях союзних військ, які спричинили також визволенє Польщі, польські легіони зложили численні докази визначної хоробрости і зуміли заповнити собі тривку карту слави в історії свого народу“.

Польська культура і польська мова знаходили в монархії все певну опору, а багато визначних польських державних мужів успішно співділали в великій ділі правління Мого Високого Попередника на Престолі. Пливучі з сих відносин почути взаїмного довіра — треба сподівати ся і в будучности дізнають дальшого поглибленя і творити муть залоруку, що польський нарід у спільній культурній праці з державами, яким завдячує своє відродженє до державного існування, буде шукати свого щастя і своєї будучности.

Головна задача в будові польської держави припаде Вам, Достойні Панове з Регенційної Ради, як тепершнім представникам польської державної суверенности. При помочи Божого провидіння довершите щасливо сеї високої задачі. Певне сподію ся, що се велике патріотичне діло впаде ся Вам в цілости та що Польща буде цвітучою державою й опорою мира, а також храмом цивілізації на Сході“.

В особливе одушевленє вправляє Поляків се остання цісарська фраза, яку вони очевидно пояснюють собі як цісарську апробату й опіку польської експанзії на схід.

„Не будемо впливати ся — кличе „Сzas“ — за ядами і промоваи Вашингтону, Лондона й Парижа, бо не можемо забувати, що всі їх обітничі обмежать ся до тісних етнографічних границь. Коли представники польської державної суверенности і виконуючого правительства зуміли називати нитку порозуміння з нашим природним оборонцем, яким є Габсбурзька монархія, то утворили тим самим для польської справи корисне положенє“.

Цісарські слова усувають ся знід дискусії. Отже не будемо більше вводити в те, чи справді Карло I. в українській справі ідентифікує ся в історичною Польщею. Тимбільше, що поклаже се близька будучність, якої українській нарід, що своєю власною волею і силою відродив ся до державного існування, — може спокійно ждати.

Чого надіється Австро-Угорщина від укр. делегації в Берестю.

Не змішувати ся у т. зв. „внутрішні“ відносини сеї монархії.

Львів, 16. січня 1918.

Дуже характернією методію заграли в один раз близькі Вайрлітз ови віденські і пєштенські органи в нагоді такого (будім то) велкодушного прийняті української мирової делегації, якого вона удостоїлась із сторони ім. Черніна, Кльмана і тов. мельодно, якої провідним мотивом є поборожанє, щоб українська делегація — борони Божє! — не закотїла поговорити з представниками Австро-Угорщини та кож про деякі питання, які в природі річи мусять близько і безпосередно обходити українську делегацію в Берестю — якщо вона має бути українською не тільки в назві, а й в дійсності...

Як зразок тої лісоньки наводимо низше кінцевий уступ інспірованої віденської дописи півофіційного „Pester Lloyd a“, поміщеної на вступним місци недільного числа сеї газети.

„Підставу, на якій тепер ведуть ся переговори в Берестю, — каже самопевно угорський офіціоз — дали попередні дебати і заяви. Передовсім постановлено, що предметом нарад є виключно тільки окремий мир, а далі, що російська делегація признає, що права національного самоозначеня не вільно толкувати собі як право змішуваня в наші внутрішні відносини. Річ ясна, що та

кож українська делегація, котра тепер прилучила ся до переговорів, мусять також стати на се становище, якщо ми маємо з нею ді переговорювати; а можемо чейже думати, що вона не хоче чогось иншого. Правда, заява, з якою вона виступила на повнім засіданю, а першого погляду сьому перечить, бо там же говорить ся про таке розуміне права самоозначеня, яке ми при загальних переговорах були відкинули. Та заява ся, як нині нас повідемяють з міродатного міцця, має дату 20. грудня. Очевидча річ, що українське правительство ще не мало нагди погодити своє становище зі зміненними тимчасом відносинами. Можна надіяти ся, що воно тепер наспіє відновити заведбанє (!), а се тим більше, що осередні держави, ідучи на зустріч українському бажаню, признали самостійність нової держави і дали їй таким чином доказ своїх дружних почувань“.

Правда, цікаво? А ще цікавіше було-б, якби такий міродатний і в найліпших жерел освідомлюваний орган, як „Pester Lloyd“ сготів, не завиваючи в базовні, стверто сказати, котрі саме австрійські і угорські „внутрішні справи“ має п. і. к. політика на увазі, коли відозріває, що українську делегацію могло би закортити „змішувати ся“ в них...

ПЕРЕМИРЄ В ЖМЕРИНЦІ.

Епізод з українсько-російської війни.

Львів, 15. січня 1918.

Від тижня не маємо автентичних відомостей про дальший розвиток спору між українським правительством і петроградським советом. Петроградська агенція, правда, майже що дня щось приносить з сеї області, одначе те „щось“ таке доривочне і тенденційне, що рішучо не можна з нього виворити собі образу дійсності на українсько-великоруським фронті. Єдину певну і „віжну“ відомість, яку в сій справі маємо, містять подані нами вчора, сказані на основі іскрових депеш слова генерала Гофмана в Берестю про те, що війна між большевиками й Українцями далі триває. Коли „далі триває“, то се знак, що перемирє, заключене в Жмеринці, минуло ся та що стан воєнний знов настав.

Про се „перемирє в Жмеринці“ наші читачі майже не чули; тому подаємо низше за київськими газетами кілька ближших подробиць про нього.

Дня 25. грудня українські війська відобрали большевицьким відділам стацію Коростень, важний залізничний вузол, котрий був у руках большевиків поважною загрозою для Києва. Наступного дня, 26. грудня, відбула ся в „царським сальоні“ стації Жмеринки стріча представників воюючих сторін.

Засіданє тягло ся з невеличкими перервами 18 годин; звляями пристрасти піднімали ся до того, що була небезпека навіть за мирне покінченє переговорів. Таке було особливо тоді, коли большевики хотїли здерти офіцірські відзнаки з одного українського делегата.

Дебати ішли в дуже острій тоні. Особливо горячо обговорювано проєкт перекинєня всіх великоруських відділів в Україні у Великоросію, а українських в Бєликоросію на Україну. Конєць кінців проєкт сей прийнятю і ухвалено відповідну спільну резолюцію. На сій основі заключено й перемирє на п'ять днів: від 8 години рано 27. грудня до 8 години 1. січня.

В тім часі большевицькі делегати зобов'язались зажадати згоди петроградського Совета на відкликанє великоруських військ з України, а українські — згоди українського правительста на присланє всіх українських військ на Україну.

По замкненю засіданя відбуло ся на стації Жмеринці ряд зборів, на яких большевики осуджували політику своїх „народних Комісарів“ і висказували ся рівночасно проти „буржуазної“ У. Ц. Ради.

Українці й Поляки.

Іх політичні і соціальні ідеали.

Львів, дня 16. січня 1918.

Читаємо в „Arbeiter Zeitung“:

„Поляки й Українці, яких державне існуванє, так довго було згашене царською властю, виступають тепер знов як самостійні організми. Дивним випадком одні і другі, Українці й Поляки, проголошують своє інтернаціональне існуванє того самого дня. Українці на мировій конференції в Бересті, Поляки стрічею польської Регенційної Ради з цісарем Карлом. Цікаво докладніше розглянути й опінити спосіб, як виступають одні і другі. В Берестю предісдатель

української делегації заявив. (Тут газета наводить мирову ноту українського правительста). Політичну думку і становище Поляків характеризує чолобитна промова, з якою звернула ся Регенційна Рада до цісара Карла. Ріжниця між політичними й соціальними ідеалами обох народів видаєть ся в сих подіях одного й того самого дня ярко в очі.“

Дальші реквізиції в Галичині.

Львів 16. січня 1918.

До польських дневників доносять в Відні, що польському колови поставлено урядове предложенє, щоби воно згодило ся на переадаєне

реклами військом в цілях заохочення цивільного населення поживою. Президія польського кола відповіла, що вона згодилася би тільки на переведення реклами політичними властями в асистентів війська.

Нові рекламні будуть внова переводити ся по селах, щоб наділити поживою міста. Найбільше діяльно відіють ся вони на знищенім українським селянстві. Та правительством д-ра Зейдлера, що так довго переговорює з У. П. Р. на основі принципу до цілї дек про „нові жонцесі“ для України, — про намір рекламні не повідомило навіть українського представництва.

Мирові переговори.

Інструкції Кільмана. — Представник Баварії в Берестю.

БЕРЛІН (ТКБ.) На засіданні головного відділу німецького парламенту заявив державний підсекретар Буше таке:

Може в імені канцлера заявити, що в інструкціях, які одержав державний секретар Кільман для переговорів в Берестю не зайшла ніяка змінна. Се усуне імовірно всякі поголоски, які знаходять ся серед публіки і в пресі.

МІНХЕН (ТКБ.) „Bayrische Staatsztg.“ доносить, що в мирових переговорах з Росією возьме участь також представник Баварії. Як член делегації німецької держави одержить він інструкції через державного канцлера. На баварського заступника визначено за угодою короля міністра д-ра Подевальса. Він відіде до Берліна, щоб вдат, по конференції в заграничній уряді, удати ся на місце переговорів.

Державні довги Австрії.

2475 м. довгу на голову.

Львів, 16. січня 1918

„Neue Fr. Presse“ доносить про анекду, яка відбула ся в австрійській міністерстві скарбу в справі посприх валют. Народи зикети почали ся промою сесійного шефа міністерства скарбу д-ра Грімма, який подав зівставлене державних довгів по комені четвертого року війни.

Після вату д-ра Грімма весь державний довг буде вивисити в половині сего року 72 мільярди; в порівнянню з довгом в передвоєнній добі, який вносила 13 мільярдів, квота державного довгу зросла штикратно. Відсотки від державних довгів, о скільки прийняти 6 проц. столу, вивисити муть 4335 мільонів супроти 429 мільонів передвоєнних річних відсотків. Крім того треба буде покрити нормальний річний бюджет в квоті 3 мільярдів, так що річні видатки держави і відсотки від довгів вивисити будуть 7-3 мільярди. На голову припадати ме з днем 30. червня 1918 р. з державного довгу квота 2475 К. супроти 445 К. передвоєнного часу.

Арештоване румунського посольства в Петрограді.

ПЕТРОГРАД (Наява). На приказ Смоленського інституту узявено вчора румунського посла Гезу Діамандія і персонал посольства і інтерновано їх в петропавловській кріпості.

Причини сего кроку є ще незвісні, однак належить пригадати, що Троцький недавно заявив офіційально, що видасть строгі зарядженя проти румунських функціонерів без огляду на їх становище, коли большевики будуть дає в Румунії переслідувані. Сі арештованя викликали велике заворушенє в дипломатичнім світі, бо тому що з причини російського Нового Року не вийшли диваньки, вістка ся не розширила ся ще між публікою.

Воєнне положенє в австрійським освітленю.

ЛЬОНДОН. (Райтер). Перший лорд адміралії Sir Eric Gedden зложив вчора основну заяву в справі людського матеріалу:

Навіть колись Росія і Румунія віддали, маємо ми і наші союзники значну перевагу над арміями осередніх держав. Вправді маючи одностайний провід і ву ринку ліній в добримі гелінічними полученням осередні держави малиб без сумніву під тим оглядом перевагу над союзниками, однак в Австрії перемучене війною є зовсім певно дуже велике, а в Німеччині більше чим в Англії, Туреччині є зовсім вичерпана. З другої сторони публічна опінія в ворожих краях не відігриває такої ролі як в демократичних краях союзників.

Переходячи до справи віку і складу воєнних армій заявив Gedden, що Німеччина мусіла вже вислати до ров в на російським фронті 18-літніх хлопців. Супроти сего границя віку в Англії вносить 19 літ для морської служби, у Франції 20 літ для полевой служби, в Америці 21 літ. Наші вороги не тільки уживають людей молодших чим ми, але Австрія піднесла вже кінцеву границю віку до р. 55(?) По обчисленню осередні держави можуть вислати з російського фронту на західній 38 дивізій, прочі дивізії на сході будуть без сумніву ужиті на вивисненє люк в західних дивізіях.

Можемо числити, що в сей спосіб будуть вати до розпорядимости не більше як 950.000 війська. Крім сего належить числити ся з тим, що якесь число австро угорських дивізій буде вислане на італійський або західний фронт. На загал відпаденє Росії саринить західний фронт ворога о 1.600.000 люані, в шо не вчислено резерви, які в противнім разі були б потрібні до служби на російським фронті. Мимо сего не можемо сумнівати ся в побіду антанті. Тільки психологічна катастрофа в якійсь з країв антанті може вратувати осередні держави.

Англійська армія числить тепер понад 4 мільйони людей. Колиж Англія має збільшити маринарку і летичні відділи та удержати свої полеві армії в повній силі, належить негайно пскликати

до війська 420—450 тисяч горожан. Не маємо ми ні також завести обовязкову службу військову в Ірландії. Також для цілий промислових і сільських ме для ужитку міністерства муніцій і адміралії лежить між иншим ужити значного числа військових робітників з союзних або нестворених країв, також облегчити приписи для ворожих горожан так, аби їх можна було ужити до роби біт меншої ваги.

Повновласть донської області для української делегації

Львів, 16 січня 1918

Берлінська „National-Zeitung“ доносить з Стокгольму:

Кореспондент часописі „День“, видаваної в Новочеркаску доносить на основі слухів розмови з шефом військового правительства донської області Каледіном, що українські делегації в Берестю мають відповідні повновласть до заступства козацького правительства на Дону. З тих повновластей слідно, що козаки не бажують вести війну в безконечність. Козацька рада заявила ся за покінченє війни і домагають ся, щоб в Берестю заключено договір. Козаки обурені тільки тим, що большевицьке правительство в Берестю вело переговори в імені цілої Росії, хоч воно не розпоряджає ніякою властью в козацьких областях. На укладенє мирових умов могли би прийняти ся козацькі ради. Коли би прийшло до миру між Україною і Росією, козаки були б віддлані в усіх боєвих фронті.

НОВИНКИ

Львів, 16. січня 1918.

— За прилученєм української Галичини до Польщі агітують по селах, містечках і містах в шої країні цілі орди польських наганців католицьких і инших. З різних сторін одержувати звістки, що по селах уживають ся мушкетери і немундуровані польські органи і намагають ся за хатою, не минаючи й українських, тай обшарпками й погрозами силкують ся нахвалити людність, стероризовану 4-літнім воєнним панілієм, підписувати прошенє до кабінетової селлярії за прилученєм Східної Галичини до Польщі! Маємо звістки, що в різних місцях приходило ізва сеї нахабності аж до рукоприкладних стичок між українськими селянами і безлічними вивисанцями польського анексіонізму. В їх апетиті загартати як найбільше нужної їм „на Сході“ польські анексіоністи не жалюють перед провокованєм супокійної людности. Шна се п. Намісник, котрому повірена опіка на супокою країні, яка ще не перестала бути реном війни?

— До відомости п. президента пач і тамарів. Вже від 1. падолиста 1917 р. зазначений правильний рух поштової межі з Східницею поштовою в Велчім і Туркою з вна-

Справа мира в Українській Центральній Раді.

Історичне Засіданє Малої Ради дн. 4. грудня 1917.

(Ф. К.) Відень, 14. січня 1918.

Денне засіданє.

Засіданє, назначене зразу на 8 г. веч., на слідком наглих обставини одначе перенесене на 1 г. по пол., протягло ся з перервою до 12 г. в ночи.

Велика зала Педагогічного Музея. Галерія весь час густо переповнена публікою.

Привід введе проф. М. Грушевський.

— Вчора вечером, — реферує проф. М. Грушевський, — прийшла телеграма від головнокомандуючого румунським фронтом, в якій він повідомляє, що він у згоді з румунським правительством примушений почати мирові переговори з неприятелем і просить Раду прислати своєї представника для участі в сих переговорах. Ся дуже важна справа заставила скликати засіданє Ради, як можна, найскорше.

При небузвільній загальній увазі починають ся дебати отсими заявами партій:

Заява у. с. д.

П. Неронович в імені фракції українських с. д. заявляє:

— Телеграма генерала Щербачева й та згушена атмосфера, яка угворила ся около пи-

тання про перемирє і мир, примушують Українську Народню Республіку й її правительством сказати своє яєне і тверде слово. Перед нами факт, що наш фронт переходить до здійсненя питання про мир. Треба, щоб се довершило ся з найбільшою користю для нашого народу. Треба, щоб перемирє на румунським і південнозахіднім фронті було проголошене в імені Української Народної Республіки. Треба тільки робити ріжницю між перемирєм і самим миром, тому що те, що може бути прийняте при заключеню перемирє, не може бути прийняте при заключеню мира. Обставини нам сприяють. До Української Ради у справі перемирє звертали ся вже й представники союзних держав. З нами числять ся. Нам лишаєт ся тільки приклавти свою печатку. Українська Народна Республіка повинна взяти справу мира в свої руки як держава незалежна, повідомивши про се Совіт народних комісарів, як власть великоросійську, а також подавши до відомости воюючих держав і союзників.

— Тільки, — кіпчить бесідник, — для сього і в тій цілі ми мусимо взяти справу мира в свої руки. Коли-ж сього не досягнути — ліше амерти L. (Оллески)

П. Ткаченко (у. с. д., ген. секретар сараваделности):

— Я говорю як член партії. Наша партія весь час добивалє ся заключеня мира. Та нам у сьому перешкаджало Тимчасове Правительство. Не згоджуючись у многим з нинішньою великоросійською властью, ми все таки можемо подякувати російському пролетаріатови за те, що він підняв питання про мир.

— Тепер, — говорить дальше Ткаченко, —

завів і центр воєнної власти. Нема тепер ности фронту. І Центральна Рада мусить увати справу мира на румунським і південнозахіднім фронті — в свої руки. Відтак приступити ся до організації власти. Тепер же-ж треба приступити до виробленя конкретних умов мира.

Заява у. с. р.

П. Чечель в імені українських рев. говорить:

— Правосильної власти тепер нема і всім стали заключати мир. Нам лишаєт ся тільки апробувати те перемирє, яке наступить на румунським фронті. Та не тільки перемирє треба заключати і мир — в імені Української Народної Республіки. Нам треба стати у хвилю на позицію зовсім незалежної держави. До справи мира приступити ж негайно! (плески).

П. Шраг (у. с. р.): Центральної влади нема. Є ряд правительств — українське, правительство Дону... Є правительство великоросійське. У цілій повноті мир могла би заключити центральна федеративна власть. Одначе й тому Рада мусить взяти справу м-ра в свої руки. Зробити се треба негайно, инакше весь край...

Дальше в імені укр. с. р. оголошує резолюцію:

1) Не признаючи власти народних комісарів властью всеросійською й не входячи в розуму того, чи відповідає ся власть волі великоросійської демократії, Центральна Рада числить за Совітом народних комісарів як з фактичною властью великоросійського центра.

2) Беручи від увагу се, що теперішня

Аж до відкликання!

можна обезпечувати ся в спо-
луці в VII. воєнною повичкою

394 45 45

В Ц. к. Австрійським військовим фонді для вдів і сиріт у Львові, Словацького 16.

постмаистра Корнера з Лімної, котрий жадає за переложене пошти з Водчого до Турки і налад винагороду в збіжжю, до чого ц. к. складниця не є обов'язана. З огляду, що всякі скарги в тій справі до ц. к. Дирекції пошт остали безуспішні, звертаємо ся сею дорогою до Вп. п. президента з просьбою зарядити як найскорше привернене правильного руху поштового межі ц. к. Складницею і Туркою, а п. управителя пошти в Лімній Корнера потягнути до відвічальности за його самовільне і безправне поступоване. — Василь Яремкевич, управитель складниці.

— П. Константина Маланця — як нам доно- сить — одержала вже урядово освободжене з сибірського заслання, одначе супроти тяжкої си- бірської зими може виїхати з над Ангари до рідного краю аж у маю. До того часу адреса п. Маланцької: село Пинчуга, пошта Богучани на Ангари, Енисейской губернії. Крім п. М-ої в тій самій місцевости живе в тім самім селі п. Юліян Балицький, а в сусіднім селі Богуча- нах п. Осип Неділка. Ся відомість походить з педоліста м. р. — в тім часі всі згадані особи були здорові.

— Відчит. Заходом Товариства Українських Правників і Львові відбудеть ся дня 17. січня с. р. в четвер, о годині 6. вечер, в коминатах „Бесіди“ відчит п. д-ра Евгена Гевалдського на тему: „Заком вре реалізію військових ви- років“. О численну участь прохють Виділ.

— Неби взяти український гріш. Голосно ре- клямований ц. к. австрійський фонд вдів і сиріт (Асекураційне Товариство „Фенікс“), що на жваве мільонами українського гроша дозволяє собі на нехтоване української моли. А саме східно галицький відділ того чужинського фон- ду після видана безчисленних українських за- яв ів, реклам, проспектів, пібраши гроші на обезпечене і виставивши полісу опісля корес- пондує з своїми клієнтами по польськи. На днях саме один з наших львівських громадян, одержавши із східно галицького відділу „Фені- кса“ польські чеки, зажадав прислання йому у- країнських переказів чекоев та на своє дома- ганє не одержав ніякої відповіді. Підчеркаємо, що лучило ся таке у Львові одному з передо- вих наших громадян, а не в далекій східно га- лицькій закутні. Як супроти того поводить ся „Фенікс“ супроти нашого сілького населеня, що удержує його своїм грошем?

— Посвятечна проба „Львівського Бяна“ на концерт Шевченка відбудеть ся дня 17. н. ст. січня о годині 7. вечером. Всіх членів прохють виділ, щоби безумовно явили ся.

— Просимо переглянути проспекти усіх асеку- раційних товариств, які зймають ся обезпеча- нем в сполюші з VII. воєнною позичкою, в пере- конаете ся, що найдешевші і найкорисніші у- моли обезпеченя дає тільки ц. к. австрійський військовий фонд вдів і сиріт у Львові, вул. Сла- вацького ч. 16.

314 В. 5 5

да вимагає негайного перемир'я й веденя пере- говорів про мир в загальноєвропейській мірі й чи- сячи ся з тим, що в сім питаню сепаратні ви- ступи перешкаджають негайному здійсненю ми- ра у можливім порозуміню зі союзниками, Цен- тральна Рада вважає необхідним утворене для веденя мирових переговорів всеросійської одно- родно соціалістичної федеральної правитель- ственної Ради.

3) Беручи одначе під увагу гострогу хвилю, розпад фронту і розладе на Україні, а також йдучи на зустріч домаганням всієї української де- мократії, Центральна Рада вважає необхідним взяти участь у заключеню перемир'я на румун- ській і південно-західнім фронті, тому отже по- становляє послати своїх представників для веде- ня переговорів у справі перемир'я.

— Ми, — гинчить Шраг, — бажаємо утво- рити федеративну Росію, одначе відкидаємо ту політику, яка веде до дальшої війни.

Заява у. с. е.

П. Кушнір в імені українських соція- лістів федералістів, після довшої мови, говорить: — Висловлюючись за негайне почате ми- рових переговорів з санкції Центральної Ради, наша фракція звертаєт ся з предложенем до демократії Західної Європи, щоби мир був за- ключений не сепаратний, а загальноєвропей- ський, з участю у сій справі цілої європейської демократії. Інакше — на сепаратний мир ми не відемо!..

(Дальше буде.)

Нові книжки і видання.

Володимир Гнатюк. Народні байки. З обра- зками Микити Вихора Львів, 1918. Накла- дом укр. Видавничої Спільн. Ст. VIII.—280, 8^к. Ціна 4 50 кор. У книжці помішено 45 оповідань про всяких звірів і 48 більших, та 43 менших, дуже гарних образків молодого, закордонного маляря. Надаєт ся на дарунки для дітей і до- рослих, для простих людей і освічених. Голов- ний склад у книгарни Наук. Тов. ім. Шевченка, Львів, Ринок 10.

Важне до хліборобів.

З Централі красної для господарської від- будови Галичини одержало товариство „Сіль- ський Господар“ обіжнич п. к. Намісництва з дня 18. грудня 1917, який подає отсе до відома загалу.

„З рілничих кругів надливають безчислен- ні поданя до Централі, в котрих петенти пода- ють подрібно всі шкоди, які понесли вони на- слідком воєнних подій і домагають ся виплати високих субвенцій в готівці.

Просьби ті вказують, що загал зовсім хибно розуміє задачу ц. к. Намісництва, кр. Централі для госп. відб. Галичини і думає, що її цілю є передовсім цілковита або частинна виплата воєнних відшкодовань.

Тому, що сей погляд є хибний, а вношене таких просьб обтяжає вельми ц. к. Намісниц- тво безожотною роботою, а сторони нара- жає на завід. Тому належить тямити, що хо- тят виплата якої небудь субвенції є безпосе- реднім вирівнанем частинним шкоди воєнної, то однак властивою цілю для якої Секція II П. В. Г. субвенції уділяє є відбудова дійсна і як найкорша, всіх галузей рілництва, що ле- жить в інтересі загалу а не тільки поодинских одинців.

Ц. к. Намісництву розводит ся передо- всім о се, щоби публичний фонд вістав ужитий безуслівно і о скільки мож як найкорше на- вквану цілю, то є на відбудову рілництва, що би ту сілю забезпечити, не буда п. к. Намісництво П. В. Г. С. II в будучности виплачувати на раз цілої признаної субвенції, але тільки ратами в висоті 1/2 части признаної квоти, а виплату дальших рат учинити залежною від виказу, що попередню рату ужито на згадану цілю.

Пря тій нагоді треба тямити: 1) щоби не вносити поданя збірнего о субвенцію на ріжні галузи рілництва, бо визнаванє суб- венції на ріжні галузи відбуваєт ся після ріж- них норм, тому комульованє ріжних справ у- трудняє дуже і співняє їх поагаджуванє. 2) Щє до відбудови знижених огорожень садів і городів яринних предвиджують установлені нор- ми тільки поміч в забезпеченю впровадженях там культур, а не цілковите відшкодованє, яри- чім кошт субвенціонованого огороження мусить стояти у відповіднім відношеню до вартости звазі ужитої під город.

Крім сего мають предкладані просьби на відбудову огорож містити в собі план городу і кошторис на огороженє, зладжені уповажне- ним техніком.

Нова італійська офензива.

ВІДЕНЬ (КБ.) Урядово оголошують дня 15. січня:

Між Брентою і Монте Пертіка по сильнім гарматнім приготовленю, яке хвилями доходило до сили гураганного огню, перейшли Італійці до наступів піхоти. По незвичайно нагальній рукопашній боротьбі удало ся ворогови здер- ти ся до наших розів, але протинаступом їх відперло. В цілій області наступу перша лінія є в наших руках. Противник потерпів важкі втрати.

Над делішню Півою ворожий приступ коло Брессані скоро здержано.

О П О В І С Т К И.

Четвер, 17. січня 1918.

Н и н і: греко-кат.: Соб. 70 аност. — римо-кат.: Антонія оп.

З а в т р а: греко-кат.: Пер. Бсг. Г. — римо-кат.: Приски діва.

Канцелярія товариства „Просвіта“ повідо- мляє, що наклад „календаря „Просвіти“ на рік 1918 вже вичерпаний.

Приватні іспити в дівчій гімназії СС. Васи- лянєк у Львові відбудуть ся в днях 8. і 9. лю-

того, вступні до всіх клас 18., 19. і 20. лютого, кожного дня від години 8. рано. — Дирекція.

2-3

Обіжничі загальні збори „Укр. Ювілейного Театру“ відбудуть ся у Львові в суботу 17. (н. ст.) січня с. р. о 7. годині вечір в бібліотечі „Просвіти“ Ринок ч. 10. II поверз.

595 2-2

Виділ.

Дирекція української приватної гімназії в Городенці подає до відома, що в згаданій гім- назії можуть бути зняте від 15. лютого 1918 три учительські сили: 1) класичний філосолог (евентуально учитель латиник й иншого пред- мету), 2) історик (історія й географія) і 3) гер- маніст. Можуть згодошувати ся й жінки зли учительські. Платня після умови з дирекцією. Зголошеня (письменні) до Дирекції гімназії в Городенці.

10-18

Гарний примір своєї жертвенности (воє. Го- родок) дали громадяни села Верешині і Зайду як рівнож виселенці в Яковець (пов. Терно- піль), які тепер перебувають в Верешині. За- охочені до жертвенности вложили на руки о. Павла Джулинського на Сирітський Захист ім. Митр. Шептицького 100 К і на школу ім. хор. Данила 75 80 К. Окрім згаданих датиів вло- жили (в коронах): Юрко Сенейко 6, Гарахим Мандзяк 4, Прошко Мурський 3, Панько Ко- стюк 12, Михань Слобода 2, Михань Берко 8, Назар Костюк 2, Петро Мурський 2, Маруся Пустельник 1, Андрух Самець 2, Олекса Яро- шевський 4, Данько Гірич 3, Гаська Гануляк 2, Ірена Слобода Дениса 2, Харитонія Седяк 2, Агрипіна Мурська 3, Параня Давонік 2, Настя Гануляк 2, Настя Слобода 2, Маруся Смуськова 1, Ірена Слобода Антона 4, Февронія Сташко 2, Ілько Гануляк 2. Виселенці з Яковець вло- жили свою коляду 21 К 52 с., а дячиха Анна Куць 10 К.

Національний Музей у Львові (вул. Мотна- цького ч. 42) відчинений для публіки у вісто- рок і п'ятницю від 2-4 год. по полудни.

515 8-7

На школу ім. Бериса Грінченка зложили в коронах: (Доківчени).

о. Михайло Цар, Маколичі збірка 30, гр. кат. церков в Наварі 50, о. Дякіз, Городиславичі від себе 10, Микола Кобзар, Львів 10, Ан- тін Лукіянович ц. к. судія 10, о. Іполит Погорецький Бродки 30, о. Лукіян Січинський Мшана, збірка 100, о. Людовик Підгородський Солонка, збірка в церкві 66 86, о. Богдан Елія- шевський Зашків 100, о. В. Кузьмич Пісочна, збірка з акафисту 50, Уряд парохіальний у Гер- манові 50, о. Іван Адам Рокитно 50, Гр. кат. уряд парохіальний у Залісцях 36, о. Еміліян Бо- берський від парохіян Миколаєва і Писоснога 38 22, Софія Гадуляк 4, Микола Демидчук 2, Василь Савяк 4, Микола Гаврилюк 10, Кость Бердюк 2, Михайло Щербак 4, Юлія Коваль 2, Семсон Хомич 10, Ева Павлуляк 4, о. Антін Мійський Вовків 5, Уряд парохіальний Звениго- род 200, Товариство взаїмних обезпечень „Дні- стер“ 100, о. Орест Коновалець в Страдчу 22, Григорій Пірижок 20, Земельний Банк Гіпо- течний Львів 50, Повітове Товариство задатк. рядн. і свящ.: Львів 10— о. Михайло Во- инець, Книжничі 100— о. І. Михайлів, Воро- їв 34 54 о. Єрот. Бурачинський, Бергомет 50—, Збірка Високов. поруч. І. Потурак. о. курат Брицький 10—, надлор. Дольницький 30—, надлор. Явишин 10—, надлор. Комарек 10—, надлор. Потурой 10—, пор. Бернгардт 10—, пор. Петліковський 10—, пор. Оляцький 10—, пор. Яськів 10—, пор. Ландерер 10—, пор. Шраер 10—, пор. Гельлер 10—, пор. Кухта 10—, пор. Хрэмьк 10—, пор. Богачевський 10—, хор. д р Мельницький 10—, хор. Кіндей 10—, хор. Зеньгер 10—, хор. Тизьор 10—, хор. Гречух 10—, За старанем і приміром Вп. п. Леонтина Добрянського начальника кондукто- рив ц. к. заліз. держ. у Львові зложили на шко- лу ім. Бориса Грінченка збіркою пушками отсі панове в коронах і сотиках: Вп. Л. Добрян- ський 47—, В. Думанський 87 65, М. Корчук 11 63, Т. Карабин 12 93, П. Сенишин від себе 30—, Йосифа Філарова 10—, Хвальч. Вид. чит. „Просвіти“ на городецьким передмістю у Льво- ві 9 46.

За сі щедрі дари жертводавцям, доброді- ям, що під кличем „в школі наша будучність“ не відказались і не пожадували труду, складає іменем учащуюої молодіжї сердечне „Спаси- біг“ управа школи.

Микола Петр в
управитель і скарбник.

Запросини до підписки акцій ЗЕМЕЛЬНОГО БАНКУ ГІПОТЕЧНОГО Співки Акційної у Львові

в ділі підвишки анц. капіталу через емісію нових акцій по 400 К номін. вартости.

З причини перепопн в почтовім руху **продовжується реченець до замовлень акцій нової емісії до кінця січня 1918.**

У С Л І В Я П І Д П И С К И:

Зголошеня приймає Дирекція Земельного Банку Гіпотечного у Львові (вул. Підвале 7).

Емісійний мурс вносить на акцію для дотеперішних акціонерів К 400, а для неакціонерів К 420 (в огляду на користи в придбавих вже резервних фондах).

Дотеперішні акціонери мають **першенство** до вибору; в засаді на одну стару акцію одної нової.

Ви, акціонери, що хотять користати з першенства і курсу, **визять** пра зголошеною вписати числа посідаких акцій і есенгуально на банків банку предложити старі акції (без купонів),

які їм звернуть ся по увиджено зголошеня.

Нові акції беруть участь в зиску банку, починаи від 1. січня 1918. на рівні зі старими акціями, проте належить за замовлені акції вилатити до каси банку до кінця січня 1918. курсову ціну враз в 5%, відсотками, обчисленими на час від 1. січня 1918. до дня вилати, аби мати право до дивиденди за р. 1918.

Після постанови статуту половину акцій видасть ся на імена акціонерів (поіменні акції), а половину на оказателя (безіменні акції). В зголошено може заарештувати назначити, кілько акцій рад би мати на імя, чи на оказателя.

Замовляти можна довільну кількість акцій. Приділ кількості переводить одначе Дирекція банку після своєї важливости та помодить зголошуючого про працї, а по виготовленю житїйних грамот видасть приділені акції на зворотом посідки вилат. На случай несприятелені акції зверне банк вилачені квоти в відсотках.

Рентовий податок від акцій оплачує банк без потрученя Ви, акціонери.

Дрібну належитість за акційні грамоти, стежель і порто робере банк при дорученю акцій.

564 6-15

ОГОЛОШЕННЯ.

ЖИЛДЕТТЕ І т. н. влюстрировать собі кождий сам як нове спеціальним апаратом "Sallers", ціна К 3.50, пачи спеціальні К .50 на провіанцію на попер. дана К 1— за порто. Sallers, найліпші вістри до Жилдетте І т. н. К туди. Перфумерія С. ФЕДЕР, Львів, Сикстуська 7. 95 с 18-2

5.

Пять нових лотів Червоного Хреста поручаемо на рати по 270 кор. 36 рат по 7 К. 50 с. Перша рата в приц. 12 К., дальші по 7 К. 51 с. Право гри вже 1. лотого. Голови виграли 300.000 К., 50.000 К. і т. д. Кождий мусить бути вільноосвободен. Доки вистарчить вилат поручаемо також лоты в к. класової лотерії. Дія банкова Шц і Хаєс Львів рїг вул. Колерникова (площа Марійська). IX 95 100

Адвокат і оборонець в справах кримінальн. **Д. ЕДВАРД ГОЛЕНДЕР**

продаеть тепер свою канцелярію у Львові при вул. Сикстуській 17. XIV. 1-1

Ліцитації коний.

Кони здібні до робіт пелевих і лісових е до набутя в дорозі ліцитаційній. Купуючі (гандлярі коний і посередники с виключені) мусять мати з собою легітимації, видані через староства (команди районів).

Ліцитації відбудуть ся:

1) В шпиталях кінських:

Судова Вишня	16. січня
Ряшів, касарні кав. Глубока	18. "
Ярослав (Annapasergne)	20. "
Черляни коло Городна Ягайл.	21. "
Максимовичі коло Самбора	23. "

2) В кінських стаціях зужиткових:

Братківці коло Стрия	24 січня
Вільхівці коло Сянока	25. "
Перемишль (Schwarz'sche Kas.)	25. "
К. u. k. Inspizierender d. Pferdeergänzung des Militärkommandos Przemyśl	

Fröhlich, Oberstleutnant.

2-3 597

Охоронячі підоси поручає в великим місті Львові пеший красній заклад підоси зоділок охоронячии і підосиами сшукати ми. Адольф Гольцберг, Львів, вул. Сикстуська 7.

Філія Віденського Товариства Обезпечення „АЛІЯНЦІ“

у Львові, ул. Зіморевича ч. 2.

просить всіх П.Т. членів, котрі іза перешком не вилатили своїх премій, щоби як найскорше в інтересі вголошеня ся устно або письменно до нас літ і подаем номеру своєї поліси, описав дані інформації.

Видавниче Товариство „Українська Книжниця“

Антін Крушельницький

„Школа під російською окупацією“

Сложил в 1915-17 року в докумен тами про шкільну ва рр. 1916 і 1917. — Ціна 1-30 К.

Склад в книгарні Наукового Товариства ім. Шевченка у Львові.

За малий гріш

можна

забезпечити будучність своєю і своєї родини, а заравом причинати ся до скорого, побідного звиключеня війни через обезпеченя на случай смерти і дожитя в VII. повиний повинці

В Ц. К. австрійськїм військовім фондї для вдів і сиріт

у Львові, ул. Словацького 16, партер.

Обезпечити ся може кождий мущина або жінна, військовий або цивільний в віці від літ 15 до 60 на протяг 9 до 20 літ.

До висоти **5000 К.** без лікарських оглядин.

Обезпеченя виконує на основі умови з ц. к. Фондом ц. к. уприв. Товариство обезпечень австр. „ФЕНІНС“ у Відни.

Усіх покромень удїляє радо і безплатно Бюро ц. к. Фонду для вдів і сиріт (Відділ обезпечень) у Львові, Словацького 16.

395 46-15